

“Practiquem esport, ens ho passem bé i tots plegats madurem”

Ignasi Taló, director d'una entitat esportiva, ha organitzat amb els seus amics un equip de voluntaris per anar a fer esport a una presó de joves.

09/05/2006

“Hem format un equip de voluntaris amb amics —explica l'Ignasi—. Anem a jugar a futbol a la presó de joves de L'Alzina, un centre educatiu

penitenciari destinat a delinqüents menors de divuit anys.

Un cop al mes juguem i berenem amb ells. Ja sé que no és molt; és només una gota dins d'una piscina. Tal vegada l'impacte d'una tarda al mes és molt petit, una circumstància positiva enmig de mil de positives i negatives. És, però, allò que puc fer, allò que és al meu abast. Ho faig perquè aquestes persones, tot i que hagin estat condemnades per delictes importants, mereixen que se'ls ajudi i que se'ls perdoni.

Ho passen d'allò més bé. El pitjor que hi ha a la presó és la rutina. I un partit de futbol i un berenar trenquen la monotonia dels dies iguals. A més, veuen i agraeixen que algú de fora faci quelcom per ells. Quan jugues a futbol amb els interns t'adones que són persones amb l'autoestima molt baixa i l'agressivitat a flor de pell. Ells

pensen, amb raó, que la societat els rebutja; i la nostra companyia els fa veure que no tot és així i els ajuda a la futura reinserció. Practiquem esport, ens ho passem bé i tots plegats madurem.”

L'equip de voluntaris esportius està format per joves. Per a ells, donar unes hores d'aquests dies festius als nois presos és una alternativa. “La presó enganxa —comenta en Ricardo, un dels voluntaris—. Té quelcom d'especial que la fa molt atractiva. Quan convido els meus amics a anar-hi, queden estranyats, però un cop hi són, els temors desapareixen. I amb el temps, acabes fent molts amics.”

L'Ignasi, que dirigeix ara l'Escola Esportiva Brafa —una obra corporativa de l'Opus Dei a Barcelona—, sempre s'ha mantingut en forma com a bon atleta.

“Quan entrenava professionalment —recorda l'Ignasi—, l'esperit de l'Opus

Dei em va ensenyar que tot l'esforç que feia en cada moviment el podia oferir a Déu. Treballava la musculatura amb un doble objectiu: millorar les marques i, a la vegada, oferir quelcom a Déu. Endemés, l'atletisme m'ha aportat molts valors: la constància, la paciència, l'ordre, la superació de dificultats... Són virtuts humanes que també com a cristià procuro viure-les en tots els àmbits de la vida.”

“Al llarg de la vida –continua l'Ignasi– he anat tractant Déu i coneixent-lo i adonant-me de com m'estima, de l'amor que Déu té a cadascun dels homes. I, en conseqüència, he après a mirar de valorar cada persona d'aquesta manera, a valorar la dignitat de cadascuna de les persones. Tothom, des d'aquesta perspectiva cristiana de l'amor de Déu, mereix que se l'ajudi. També els nois que són a la presó, tot i que gran part de la

societat els rebutgi i consideri que no tenen cap futur i són tancats allà perquè no puguin fer mal.”

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/practiquem-
esport-ens-ho-passem-be-i-tots-plegats-
madurem/](https://dev.opusdei.org/ca/article/practiquem-esport-ens-ho-passem-be-i-tots-plegats-madurem/) (07/08/2025)